

Pozwana przyjęła rozporządzenie, które działało na korzyść tradycyjnych workowych odkurzaczy, których wydajność spada wraz z napełnianiem się zbiornika kurzem, a nie odkurzaczy takich jak oparte na technologii cyklonowe urządzenia skarżących, które utrzymują wydajność na stałym poziomie przez cały czas użytkowania. To ograniczyło możliwość prowadzenia przez skarżących działalności gospodarczej i uczciwego konkurowania z wyrobami konkurencji, których spadająca wraz z napełnianiem się zbiornika kurzem wydajność była ukrywana przez etykietowanie pozwanej, zgodnie z którym testowanie odbywało się przy pustym zbiorniku.

5. Zarzut piąty, spowodowania przez te poważne naruszenia prawa Unii znacznych szkód majątkowych i niemajątkowych po stronie skarżących, co powinno spowodować postanie odpowiedzialności pozwanej i zapłatę przez nią odszkodowania skarżącym.

(¹) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy (Dz.U. L 192, 13.7.2013, s. 1).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz.U. L 153, 18.6.2010, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2019 r. — Spadafora/Komisja

(Sprawa T-130/19)

(2019/C 139/106)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sergio Spadafora (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat G. Belotti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 26 listopada 2018 r. przez dyrektora generalnego OLAF-u oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 24 lipca 2018 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez pełniącego obowiązki dyrektora generalnego OLAF-u, działającego w charakterze organu powołującego, o powołaniu kierownika wydziału OLAF.C4 („Doradztwo prawne”) z dniem 1 czerwca 2018 r.;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz skarżącego odszkodowania i zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy przede wszystkim decyzji o powołaniu z dniem 1 czerwca 2018 r. kierownika wydziału „Doradztwo Prawne” dykcji ds. wsparcia dochodzeń OLAF-u i oddaleniu złożonego przez skarżącego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego zażalenia na ww. decyzję o powołaniu.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 decyzji Komisji C(2016) 3288 wersja ostateczna.
 - Skarżący podnosi w tym względzie, że oceny zawarte w sprawozdaniach zewnętrznej firmy konsultingowej nie zostały uwzględnione przez organ powołujący, czego wymaga art. 8 ust. 1 ww. decyzji Komisji w celu zgodnego z prawem wyboru kierownika wydziału.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku bezstronności.
 - Skarżący podnosi w tym względzie, że w niniejszej sprawie nie przestrzegano art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ decyzja o powołaniu rozpatrywanego kierownika wydziału zamiast stanowić zgodny z prawem rezultat sprawiedliwego procesu selekcji, od samego początku była celem realizowanym za pomocą niezgodnego z prawem planu pozwanej. Dwa główne elementy mogą o tym świadczyć: (i) faworyzowanie w konfrontacjach konkurentki skarżącego; (ii) nieprzestrzeganie wyroku Sądu Unii Europejskiej (izba ds. odwołań) z dnia 5 grudnia 2017 r. w sprawie T-250/16 P.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że chociaż na podstawie art. 8 ust. 2 lit. a) decyzji Komisji C(2016) 3288 wersja ostateczna „avant de procéder a une nomination, le directeur général concerné consulte le Commissaire de tutelle”, organ powołujący nie zastosował tej procedury konsultacji w niniejszej sprawie a zamiast tego uzgodnił z jedną lub kilkoma osobami kwestię kandydata do powołania na kierownika wydziału.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2019 r. — Off-White/EUIPO (OFF-WHITE)

(Sprawa T-133/19)

(2019/C 139/107)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Off-White LLC (Springfield, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Decker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego OFF-WHITE — zgłoszenie nr 17 360 009

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z 14 grudnia 2018 r. w sprawie R 580/2018-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;